

Sygn. akt III U 700/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – SSO Wojciech Paluch

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Dorota Lichocka

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2021 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy **T. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o wysokość emerytury kapitałowej

na skutek **T. B.**

od **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 13 października 2020 r. znak: (...)

I.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ustalenia, poczynwszy od dnia 1 maja 2018 r., wysokości emerytury kapitałowej T. B. bez pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury kapitałowej o kwotę 121 954,98 zł, stanowiącą sumę kwot wypłaconych wnioskodawcy z tytułu emerytury wcześniejszej,

II.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy T. B. kwotę 180 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 700/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.10.2020r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku T. B. z dnia 30.09.2020r., odmówił wnioskodawcy prawa do przeliczenia emerytury. Organ rentowy przytoczył treść przepisu art. 194j ust. 1 i 2 oraz art. 194i ustawy emerytalnej (Dz.U. z 2020r. poz. 53 ze zm.) i stwierdził, że w przypadku wnioskodawcy brak podstaw do przeliczenia wysokości emerytury z zastosowaniem wymienionych przepisów wprowadzonych ustawą zmieniającą. Organ rentowy uzasadniał, że ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę wcześniejszą w dniu 27.12.2012r., jednak prawo do tej emerytury nabył dopiero w dniu 27.01.2013r., tym samym nie zostały spełnione warunki do zastosowania art. 194i oraz art. 194j ustawy emerytalnej

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca T. B., wnosząc o jej zmianę i przeliczenie wysokości emerytury. Uzasadniał, że przepis art. 194i wymaga, aby prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego było

ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 01.01.2013r., nie zaś aby prawo do emerytury było ustalone przed dniem 01.01.2013r. Podnosił, że na powyższą wykładnię wskazuje chociażby brzmienie art. 194j ust. 1 ustawy emerytalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Wskazał, że wnioskodawca po raz pierwszy wystąpił z wnioskiem o świadczenie emerytalne w dniu 27.12.2012r. i był to wniosek o emeryturę wcześniejszą z art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej. Organ rentowy podnosił, że ustawa z dnia 19.06.2020r. wykonuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 06.03.2019r., w którym Trybunał stwierdził niezgodność art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej z art. 2 Konstytucji RP, w zakresie w jakim dotyczy urodzonych w roku 1953 kobiet, które przed 01.01.2013r. nabyły prawo do emerytury wcześniejszej. Organ rentowy wywodził, iż skoro wnioskodawca nabył prawo do emerytury wcześniejszej w 2013r., to znaczy, że nie został objęty przepisem art. 194j ustawy z dnia 19.06.2020r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca T. B., urodzony (...), w dniu 27.12.2012r. wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do wcześniejszej emerytury. Decyzją z dnia 04.02.2013r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy powyższe świadczenie od dnia 27.01.2013r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wpłata emerytury uległa zawieszeniu z uwagi na kontynuację zatrudnienia. Decyzją z dnia 13.03.2013r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę wcześniejszą od 01.03.2013r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

W dniu 08.05.2018r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Decyzją z dnia 17.05.2018r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 01.05.2018r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podstawę obliczenia emerytury pomniejszono o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur wcześniejszych, tj. o kwotę 121 954,98zł. Wpłata emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS została zawieszona, jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas wypłacanej wcześniejszej emerytury. Wnioskodawca nie składał odwołania od powyższej decyzji.

W dniu 30.09.2020r. odwołujący wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego, wskazując jako podstawę do ponownego obliczenia ustawę z dnia 19.06.2020r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 13.10.2020r. znak: (...)organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do przeliczenia emerytury.

/Dowód: - dokumenty zalegające w aktach rentowych dot. wnioskodawcy./

Zgodnie z art. 194i ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2021r. poz. 291 t.j.) do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ubezpieczonego urodzonego w (...) r., nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1b, jeżeli wniosek o przyznanie tej emerytury zgłosił w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222), pod warunkiem że prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego ma ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Stosownie do art. 194j cytowanej ustawy emerytalnej:

1. Kwotę emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ubezpieczonemu urodzonemu w (...) r., który wcześniej pobierał emeryturę wymienioną w art. 25 ust. 1b na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej z zastosowaniem art. 194i.

2. Przeliczeniu podlega podstawa obliczenia emerytury przyjęta w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury.
3. Do ustalenia nowej kwoty emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia przyjęte w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury, a następnie uwzględnia się kolejne zmiany wysokości świadczenia.
4. Emerytura w ponownie ustalonej wysokości przysługuje od dnia, od którego podjęto wypłatę emerytury przyznanej na podstawie art. 24, a w przypadku gdy prawo do tej emerytury było zawieszona - od dnia, od którego mogłaby być podjęta jej wypłata.
5. Jeżeli ponownie ustalona wysokość emerytury przyznanej na podstawie art. 24 jest wyższa od wypłacanej dotychczas, emerytowi wypłaca się wyrównanie. Kwotę wyrównania stanowi różnica między sumą kwot emerytur, jakie przysługiwałyby w okresie od dnia, o którym mowa w ust. 4, do dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ich waloryzacji, a sumą kwot wypłaconych w tym okresie.

Odwołanie T. B. zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci dokumentów zalegających w aktach organu rentowego, nie były bowiem kwestionowane przez strony w toku niniejszego postępowania i nie budzą wątpliwości Sądu.

Stan faktyczny w sprawie był bezsporny. Strony różniły się w ocenie prawnej zaistniałego stanu faktycznego.

Na wstępie należy podkreślić, że wnioskodawca spełnił wskazaną w przepisie art. 194i ustawy emerytalnej przesłankę dotyczącą zgłoszenia wniosku o przyznanie emerytury w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. Powyższa ustawa weszła w życie z dniem 10.07.2020r. Ubezpieczony wystąpił z wnioskiem w dniu 30.09.2020r.

Sąd zważył, że treść cytowanego wyżej przepisu art. 194i oraz art. 194j ust. 1 ustawy emerytalnej jest jednoznaczna i nie budzi żadnych wątpliwości. Jakkolwiek przyczyną do uchwalenia przedmiotowej nowelizacji ustawy emerytalnej był wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 06.03.2019r., ustawodawca zawarł w ustawie z dnia 19.06.2020r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2020r. poz. 1222) normę prawną, która obejmuje nie tylko kobiety urodzone w roku 1953. Przepis art. 194i wymienia bowiem ubezpieczonego, urodzonego w (...).r., którego prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego zostało ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013r. Wobec tak określonego adresata normy, do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej.

Nieuprawniona i nietrafiona jest argumentacja organu rentowego, iż skoro wnioskodawca nabył prawo do emerytury wcześniejszej w 2013r., to znaczy, że nie został objęty przepisem art. 194j ustawy z dnia 19.06.2020r. Taka przesłanka nie została zawarta w przepisie art. 194i oraz art. 194j cytowanej ustawy emerytalnej. W ocenie Sądu brak podstaw do tak daleko idącej interpretacji. Ustawodawca używa jednoznacznego sformułowania, dotyczącego ustalonego prawa i pobieranej emerytury wcześniejszej - na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013r., zarówno w treści przepisu art. 194 i jak i art. 194j. ust. 1 ustawy emerytalnej.

W konsekwencji należało stwierdzić, że wnioskodawca spełnia przesłanki do ustalenia podstawy obliczenia emerytury bez stosowania przepisu art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej. Okolicznością bezsporną było, że z wnioskiem o ustalenie prawa do wcześniejszej emerytury wnioskodawca wystąpił jeszcze w dniu 27.12.2012r.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do ustalenia, począwszy od dnia 01.05.2018r., wysokości emerytury kapitałowej T. B. bez pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury kapitałowej o kwotę 121 954,98 zł, stanowiącą sumę kwot wypłaconych wnioskodawcy z tytułu emerytury wcześniejszej (pkt I wyroku).

W punkcie II wyroku Sąd, na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 15 i § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. (Dz.U. z 2015r. poz. 1800) w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy T. B. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.